

Warszawa, dnia 15.10.2015 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Hipolit Grabowski

DLP-IV.400.1.2015.BW

**Pan Karmenu Vella
Komisarz ds. Środowiska,
Gospodarki Morskiej i
Rybołówstwa
Komisja Europejska**

Szanowny Panie,

Odnosząc się do podjętej przez Komisję Europejską kontroli efektywności dyrektywy ptasiej i siedliskowej (REFIT), jak również biorąc pod uwagę toczącą się obecnie dyskusję na temat przeglądu europejskiej strategii ochrony bioróżnorodności, pragnę podzielić się kilkoma refleksjami, jak poniżej.

W ramach Rady UE przygotowywana jest grudniowa debata ministrów ds. środowiska, której jednym z ważniejszych tematów będzie Śródokresowy Przegląd Unijnej Strategii dot. Różnorodności Biologicznej do 2020 r. Oczekuje się, iż ministrowie przyjmą konkluzje odnoszące się do Komunikatu Komisji Europejskiej, wyznaczając tym samym dalsze kierunki działań w odniesieniu do celów Strategii. Z dokumentacji przedstawionej przez Komisję Europejskiej jasno wynika, iż zauważalne są pewne postępy w wielu dziedzinach, jednakże całościowa ocena realizacji przewodniego celu Strategii, jakim jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji usług ekosystemowych w UE do 2020, wymaga nadal zdwojonych wysiłków ze strony Państw Członkowskich UE. Pierwszy z celów strategii, jakim jest powstrzymanie pogarszania się stanu wszystkich gatunków i siedlisk objętych unijnym prawodawstwem oraz osiągnięcie znaczącej i wymiernej poprawy ich stanu, jest również jednym z obszarów wymagających zwiększonych nakładów pracy oraz zapewne nakładów finansowych.

Proces pogłębionej analizy dot. wdrażania sieci Natura 2000, prowadzony przez Komisję Europejską postrzegamy pozytywnie. Polska była jednym z kilku wybranych krajów, który brał udział we współpracy z ekspertami KE, w szczegółowej analizie efektywności systemu.

W moim przekonaniu dotychczasowe doświadczenia we wdrażaniu dyrektywy ptasiej i siedliskowej dowiodły ich znaczenia i wartości dla całego systemu ochrony przyrody w Unii Europejskiej, stanowiąc jednocześnie solidną podstawę dla ustanawiania procedur krajowych. Dzięki programowi Natura 2000 wprowadzone zostały skuteczne zasady dotyczące zagrożonych siedlisk i gatunków oraz zbudowana została rozległa sieć ochrony przyrody.

Warto zaznaczyć, że proces transpozycji obu dyrektyw do prawa krajowego stanowił wyzwanie dla wielu krajów, w tym także dla Polski. Dziś przepisy dotyczące sieci Natura 2000 są w mocy, wyznaczając prawnie wiążące standardy, a system dobrze funkcjonuje. Ponadto warto odnotować zauważalny w Polsce w ostatnich latach wzrost poparcia społecznego dla działań wynikających z dyrektyw siedliskowej i ptasiej, co jest czynnikiem, który zdecydowanie ułatwia administracji publicznej wywiązywanie się z jej zobowiązań.

Intencją procesu REFIT jest zbadanie możliwości uproszczenia prawa UE w tym obszarze oraz zmniejszenia kosztów regulacyjnych. Jednakże w tych działaniach należy brać pod uwagę stabilność całego systemu ochrony przyrody w Europie. Należy pamiętać, iż wszelkie ewentualne zmiany dyrektywy ptasiej i siedliskowej spowodują konieczność ich ponownej transpozycji do prawa krajowego, a następnie ponownej implementacji. Mając na uwadze fakt, iż procedury zarządzania ochroną przyrody, a także planowanie i procesy inwestycyjne są realizowane na mocy obecnego ustawodawstwa krajowego, niepewność co do obowiązującego prawa nie byłaby korzystna ani dla systemu ochrony przyrody, ani dla inwestorów i innych zainteresowanych stron.

Biorąc pod uwagę powyższe, pragnę zachęcić do bardzo ostrożnego podejścia w kwestii ewentualnych zmian w obecnie obowiązującym systemie. W mojej opinii obie dyrektywy w obecnym kształcie dobrze spełniają swoje zadania i pozwoliły na stworzenie skutecznego systemu ochrony przyrody w Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku,

